

Llei qualificada de la nacionalitat (Text refós per LesLleis.com)

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius
- Títol I. De la nacionalitat andorrana d'origen
 - Article 1
 - Article 2 
 - Article 3
 - Article 4
 - Article 5

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 5 d'octubre de 1995 ha aprovat la següent:

Llei qualificada de la nacionalitat

Exposició de motius

La legislació andorrana en matèria de nacionalitat, des del Decret del 17 de Juny de 1939, ha tingut sempre com a constant la preservació de la identitat nacional, fonament necessari per a l'existència jurídica del país.

El canvi de les estructures demogràfiques, passant d'una situació estàtica durant segles a una forta immigració en els darrers decennis, ha dut com a conseqüència una desproporció entre la població nacional i la forana; aquesta desproporció ha estat percebuda com un element que calia corregir per no comprometre les bases mateixes de l'Estat.

L'afirmació del Principat d'Andorra com a Estat en dret internacional, una vegada el poble s'ha donat la Constitució, s'assolirà millor si l'element humà de l'Estat, la població, és cada vegada més homogènia, seguint progressivament la tendència de fer coincidir la població de fet amb la població de dret.

En aquesta línia, la legislació s'ha anat ampliant progressivament i ara es proposa una obertura important donant el dret a la nacionalitat per naturalització a una part de la població que es pot considerar integrada pel nombre d'anys de residència al país.
LesLleis.com

La tendència a fer coincidir la població de fet amb la de dret no té lloc solament en el sentit de l'adquisició de la ciutadania andorrana per als que neixen i viuen al país, sinó que, de manera simètrica, exigeix la pèrdua de la nacionalitat en els casos de possessió de doble o múltiple nacionalitat, tal com queda expressat en la Constitució, establint l'obligació d'optar lliurement entre l'andorrana i les altres nacionalitats. Opció senzilla d'exercitar i que serà facilitada encara més en el futur quan Andorra signi els acords adequats.

Títol I. De la nacionalitat andorrana d'origen

Article 1

Es andorrà l'infant nascut al Principat d'Andorra, si almenys un dels pares és andorrà.

Article 2

És andorrà l'infant nascut a l'estranger, si almenys un dels pares és andorrà i nascut al Principat d'Andorra.

És andorrà l'infant adoptat en adopció plena per una persona de nacionalitat andorrana nascuda al Principat d'Andorra. La nacionalitat andorrana segons les disposicions d'aquest apartat és efectiva des del moment en què ho és l'adopció, la qual haurà d'ésser declarada abans que l'infant tingui catorze anys d'edat i en aplicació de la llei andorrana o d'una llei estrangera que no contravingui l'ordenament jurídic del Principat d'Andorra.

L'establiment de la nacionalitat andorrana amb posterioritat al naixement no suposa la invalidació dels actes fets anteriorment per l'infant adoptat, ni dels drets adquirits per terceres persones també amb anterioritat en base a la nacionalitat aparent de l'infant.

Mostra redacció anterior, vigent del 31/01/1996 al 22/11/2006

Article 3

Es andorrà l'infant nascut al Principat d'Andorra, si almenys un dels pares és nascut al Principat d'Andorra, a condició que el progenitor o els progenitors sota l'autoritat del qual o dels quals està legalment sotmès tinguin la seva residència principal i permanent al Principat d'Andorra a la data del naixement de l'infant.

Article 4

Es andorrà l'infant trobat al Principat d'Andorra o nascut al Principat d'Andorra de pares desconeguts.

Aquesta nacionalitat es perd a la data en què s'estableixi la filiació de l'infant respecte a una persona estrangera, a condició que dita filiació esdevingui durant la minoria d'edat de l'infant i que aquest obtingui la nacionalitat de la persona estrangera, segons la llei nacional d'aquesta darrera.

Article 5

Es andorrà l'infant nascut al Principat d'Andorra de pares apàtrides o de pares estrangers i a qui les lleis estrangeres no li atribueixen la nacionalitat de cap dels pares.

Aquesta nacionalitat es perd si, durant la minoria d'edat de l'infant, la nacionalitat d'un dels pares li és atribuïda en compliment de la llei nacional d'aquest progenitor i si aquest progenitor o, si és el cas, l'infant, no compleixen les condicions de residència previstes a l'article 6.

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.